

lecții de echitație

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

seara își trimite mesagerii
să îmbrace în vise storiile de la fereastra sufletului
colorate și fierbinți
ca anotimpul ăsta secetos
când și umbra ta mă arde în piept

oare o să te oprești
să-mi acoperi setea cu buzele tale verzi
să umpli cu aluna sânilor
fiecare cămăruță goală de dorul fructului oprit
sau o să treci la trap cu luna spre dimineața primului sărut
să rămână în urmă doar pulberea de rouă de pe copitele timpului
dur și avar

mă înfășor în coama nopții
și simt cărlionții cum pictează
negru-abanos
un descântec în așternutul ielelor

am tivit cerul cu speranțe
abia înțârcate
până mai ieri mânjii lor albaștri sugau colostrul terrei
azi am dresat vântul să-ți pot ieși în cale
mâine voi urca în șea
împletind în coama norilor descântece de întuneric

în zori mă vei găsi adăpându-mi armăsarul la izvoarele luminii
adu-i jărat în palme
prezentul se hrănește din trecutul ars de incertitudini

hai să urcăm pe crupa dimineții
fără ștei
va fi prima noastră lecție de echitație
după mii de nopți de desfătare

ioan grigoraș & liliana trif